

Sygnatura akt III U 782/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19-04-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 19-04-2016 r. w Koninie

sprawy **S. O.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z chorobą zawodową

na skutek odwołania **S. O.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 26-06-2015r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na trwale, począwszy od daty złożenia wniosku.

**Sygnatura akt III U 782/15**

## UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 26 czerwca 2015 roku, znak: (...) odmówił S. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wskazując w uzasadnieniu, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 19 czerwca 2015 roku nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, a zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, tj. brak jest niezdolności do pracy, która pozostawałaby w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła S. O. wskazując, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową.

**Sąd ustalił i zważył, co następuje:**

**S. O.** urodzona w dniu (...) roku w okresie od dnia 1 września 1977 roku do 31 sierpnia 2014 roku pracowała w Szkole Podstawowej w Z. na stanowisku nauczyciela.

Decyzją z dnia 30 października 2014 roku odwołująca ma przyznane prawo do emerytury, począwszy od 1 września 2014 roku.

Decyzją z dnia 5 lutego 2015 roku Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w K. stwierdził u S. O. chorobę zawodową – **pod postacią niedowładu mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głosi i trwałą dysfonią** wymienioną w poz. 15 pkt 3 wykazu chorób zawodowych określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 roku w sprawie chorób zawodowych, wskazując, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy wykonywaną pracą zawodową, a stwierdzoną chorobą zawodową narządu głosu.

Decyzją z dnia 26 czerwca 2015 roku, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał S. O. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej w wysokości odpowiadającej (...)stałego uszczerbku na zdrowiu.

**W dniu 10 marca 2015 roku S. O.** złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Orzeczeniem z dnia 21 kwietnia 2015 roku Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową .

W wyniku złożonego przez odwołującą sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 19 czerwca 2015 roku po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującej i dokonania analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym dokumentacji z przebiegu leczenia: laryngologicznego, zaświadczeń o stanie zdrowia wystawionych przez lekarzy leczących, wyników badań dodatkowych ustalił, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową.

Wobec tego zaskarżoną decyzją z dnia 26 czerwca 2015 roku organ rentowy odmówił S. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

**Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r.** o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), za chorobę zawodową uważa się chorobę określoną w art. 235<sup>1</sup> Kodeksu pracy.

Wykaz chorób zawodowych zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz. U. z 2013 r. Nr 1367). W załączniku do rozporządzenia wymienione są poszczególne choroby zawodowe, a wśród nich: przewlekłe choroby narządu głosu spowodowane nadmiernym wysiłkiem głosowym, trwającym co najmniej 15 lat (pkt 15) oraz obustronny ubytek słuchu typu ślimakowego spowodowany hałasem (pkt 21).

Jednym ze świadczeń, które przewiduje przytoczona ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, w razie stwierdzenia choroby zawodowej jest renta z tytułu niezdolności do pracy (art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy).

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy stwierdzenie choroby zawodowej u pracownika następuje w trybie określonym przepisami Kodeksu pracy.

W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy w oparciu o art. 17 ust. 1 przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jej wysokości oraz wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do renty przysługuje jednak niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową (ust. 2).

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w wyliczonych w tym przepisie okresach ubezpieczenia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Według art. 124 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych postępowaniu w sprawach o świadczenia określone w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej. Przy niewątpliwej odmienności regulacji dotyczącej postępowania przed organem rentowym zastosowanie znajdzie wiele przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w tym art. 64 § 2, zakładający, że w sytuacji, gdy podanie (wniosek) nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie jest ustalenie, czy odwołująca S. O. jest osobą niezdolną do pracy, a niezdolność ta spowodowana jest chorobą zawodową.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w K. wydał S. O. decyzję stwierdzającą chorobę zawodową. Organ rentowy nie stwierdził natomiast u odwołującej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Z tej przyczyny zadaniem Sądu w przedmiotowej sprawie było wyjaśnienie, czy dolegliwości, na które skarżą się odwołująca, powodują niezdolność do pracy i czy niezdolność ta wywołana jest chorobą zawodową.

W tym celu Sąd przeprowadził dowód z łącznej opinii biegłych lekarzy sądowych: **foniatry Oddziału Klinicznego Foniatrii i Audiologii Szpitala Klinicznego im. (...) w P.** na okoliczność ustalenia utraty przez S. O. zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy, czy też częściowej niezdolności do pracy tj. pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami i czy niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Biegli rozpoznali u odwołującej; **szczelinowatą niedomykalność fonacyjną.**

Biegli po przeprowadzeniu wywiadu i badań oraz po zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną, rozpoznając wyżej wymienione schorzenie uznali **odwołującą za częściowo niezdolną do pracy na trwałe .**

Biegli specjalista foniatrii i audiolog w uzasadnieniu opinii wskazali, że niezdolność do pracy u odwołującej powstała na przestrzeni wielu lat w trakcie wykonywania zawodu nauczyciela .

Pozwany organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii sporządzonej w Szpitalu Klinicznym przez biegłą foniatrię wskazując, że stwierdzone odchylenia od stanu prawidłowego krtani wykazane w badaniu foniatrycznym nie wskazują na niezdolność do pracy i to trwałą. Ponadto pozwany wskazał , że odwołująca na emeryturę przeszła w roku 2014o dopiero wtedy rozpoczęła starania o stwierdzenie choroby zawodowej, kiedy zmiany w krtani typowe dla choroby zawodowej tego narządu były już od wielu lat rozpoznawalne. Pozwany wskazał ponadto , że odwołująca nie korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia w celu zapobieżenia rozwojowi tej choroby zawodowej, a więc była zdolna do pracy.

**/ pismo k. 37 akt/.**

W opinii uzupełniającej z dnia 1 marca 2016 roku biegła foniatra wskazała, że opinia została wydana na podstawie badań wykonanych w Klinice Foniatrii i brak jest możliwości porównania i oceny opinii lekarza wydającego zdolność do pracy ze stanem zdrowia w dniu badania w Klinice. Odwołująca z uwagi na stan zdrowia nie może pracować w zawodzie wymagającym sprawnego aparatu głosowego/ **opinia uzupełniająca ak. 41 akt/.**

Pozwany organ rentowy po zapoznaniu się z opinią uzupełniającą podtrzymał zastrzeżenia do opinii zawarte w piśmie procesowym z dnia 8 lutego 2016 r.

**/ k. 46 akt/.**

Sąd uznał , że biegła foniatra opinię wydała po zapoznaniu się z istniejącą dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującej. Stanowisko zawarte w opinii głównej i uzupełniającej biegła w sposób należyty uzasadniła, podpierając się w tym względzie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań w Klinice. Stąd brak jest zdaniem Sądu podstaw do kwestionowania opinii lub powoływania nowego zespołu biegłych.

Sąd po dokonaniu oceny przeprowadzonych dowodów z opinii biegłych ustalił w konsekwencji, iż S. O. jest obecnie częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową.

W przedmiotowej sprawie Sąd ocenił zgromadzoną w sprawie opinię biegłego w oparciu o art. 233 k.p.c. Podał je kontroli z punktu widzenia rzetelności sporządzenia, zasad logiczności rozumowania oraz katalogu źródeł z jakich korzystali biegli przy wydawaniu opinii.

Z uwagi na poczynione wyżej ustalenia Sąd ustalił w konsekwencji, że S. O. spełnia warunki uprawniające do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał S. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na trwale , począwszy od daty złożenia wniosku .

Anna Walczak – Sarnowska